

בבית המשפט העליון

בג"ץ 2010/11

בפני: כבוד השופט י" עמית

העותר: פלוני

נגד

המשיבים:

1. שר התעשייה המסחר והתעסוקה
2. עו"ד אורי זליגמן, רשם אגודות שיתופיות
3. אסף רוזנברג, סגן ומ"מ נש"מ,
4. זרח יהב

עתירה למתן צו על תנאי

NAKIM.ORG

בשם העותר: בעצמו

החלטה

העתירה תובא בפני הרכב בהקדם. תגובת המשיבים תוגש עד 72 שעות לפני הדיון.

לא ראיתי בשלב זה ליתן סעד זמני או צו ביניים כפי שנתבקש בסעיף 67 לעתירה.

ניתנה היום, ז' באדר ב' התשע"א (13.3.2011).

שׁוֹפֵט

1. "מעונות עובדים בקרית משה אגודה שיתופית לשיכון בירושלים בע"מ", מס' אגודה 570009456 (להלן: "האגודה")
 2. משה ברגמן
- כתובת למסירת כתבי בית דין לשני המערערים/המבקשים: באמצעות מר אפריים רביב, חנות כלבו רונית, רח' קרית משה פינת שד' המאירי ירושלים.
טלפונים: 054-8184085 052-8086642

העותרים

נגד

1. שר התעשייה המסחר והתעסוקה
 2. עו"ד אורי זליגמן, רשם האגודות השיתופיות
 3. אסף רוזנברג, סגן ומ"מ נציבות שרות המדינה, אחראי משמעת בנציבות.
 4. זרחה יהב, עוזר רשם האגודות השיתופיות
- כולם ע"י פרקליטות המדינה

המשיבים

NAKIM.ORG
עתירה למתן צו על תנאי המופנה למשיבים מס' 1-3
שיבואו ויתנו טעם

המשיב מס' 1-

מדוע לא יבטל את מינויו של המשיב 4 כבעל תפקיד שיפוטי, על אף הטרדה מינית חמורה שביצע.
מדוע לא ימנע את קידומו המיועד בימים אלו של המשיב 4 לתפקיד שיפוטי גבוה אף יותר.
מדוע לא יפתח בחקירה כנגד המשיב 2, על חלקו של המשיב 2 באותה פרשיית הטרדה מינית.

למשיב מס' 2-

ליתן טעם מדוע בכוונתו לקדם בימים אלו את המשיב מס' 4, המטרידן המיני, לתפקיד שיפוטי בכיר אף יותר.

למשיב מס' 3-

ליתן טעם מדוע הוא אפשר את קידומו של המשיב מס' 4, המטרידן המיני הנ"ל, לנושא תפקיד שיפוטי? מדוע אין הוא פותח בחקירה על הסתרת פרשיית ההטרדה המינית וטיוחה על ידי המשיב 2?

ומתן צוים החלטיים בנידון.

בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו מניעה זמני המעכב את קידומו של המשיב 4 לתפקיד שיפוטי בכיר יותר כמנהל מחלקת הפיקוח במשרדו של המשיב 2 (במקומו של המנהל הפורש מר אילן רונן), המתוכנן להתבצע בימים אלו.

ואלו פרטי העתירה:

א. רקע כללי

1. כל אדם שכבודה ומעמדה של מערכת המשפט הישראלית יקר בעיניו, ידיר שינה מעיניו בקוראו את עתירה זו. לראשונה במדינת ישראל, מונה מטרידן מיני לבעל תפקיד שיפוטי בישראל, לתפארת מדינת ישראל.
2. "שיא" ישראל חדש זה הושג לאחרונה במשרד המשיב 2, בשיתוף וגיבוי השר הממונה המשיב 1. המשיב 3 היה אמור למנוע שערורייה שכזו, אולם כשל בתפקידו.
3. בטרם תפורט פרשיה זו, יצטט העותר 2 מכתב תשובה שקיבל העותר 2 לאחרונה מאת כב' השופט אלון גילון, סגן מנהל בתי המשפט. התשובה היתה לשאלת העותר 2: האם במדינת ישראל מונה עד היום שופט כלשהו שבעברו עבירות משמעת (מכל סוג שהוא), או שבעברו פרשיית הטרדת מינית. כך השיב לעותר 2 כב' השופט גילון (צרוף א'):

בנוסף, יצוין (בהקשר לשאלה 2 במכתבך) שמבדיקה שנערכה באגף תנאי שירות שופטים בהנהלת בתי המשפט עולה כי לא מונו למערכת בתי המשפט שופטים אשר התנהלו כנגדם הליכים משמעתיים.

הצדדים לעתירה

4. העותרת 1 הינה אגודה שיתופית הרשומה במשרדו של המשיב 2. מתחם האגודה נמצא בשכונת קרית משה בירושלים, סמוך ונראה לבית משפט נכבד זה.
5. העותר 2 מכהן מזה כשמונה שנים כיו"ר האגודה העותרת 1. זאת לאחר שהעותר 2 נבחר לתפקיד זה על ידי מרבית חברי האגודה, בכל מערכות הבחירות בשנים האחרונות.
6. עניינם של העותרים בסעדים המבוקשים, יפורט בהמשך עתירה זו. בקצרה ייאמר כבר כעת (ויפורט בהמשך) כי המשיבים 2,4 מנצלים את מעמדם השיפוטי

- לרעה. הם משתמשים בו על מנת להתנכל לעותרים שוב ושוב, וזאת על רקע פרשיית ההטרדה המינית נשואת עתירה זו.
7. המשיב 1 הינו השר האחראי על משרדו של המשיב 2. הוא גם שמינה את המשיב 4, המטרידן המיני, לבעל תפקיד שיפוטי.
8. המשיב 2 מכהן היום כרשם האגודות השיתופיות.
9. המשיב 3 הינו האחראי לטיפול בעבירות משמעת בשרות המדינה.
10. המשיב 4 הוא המטרידן המיני נשוא עתירה זו, הנושא היום בתפקיד שיפוטי. המשיב 4 מייעד עצמו בימים אלו לקידום לתפקיד שיפוטי בכיר אף יותר.

העובדות הצריכות לענין

11. מן המפורסמות הוא כי רשם אגודות שיתופיות בגימלאות, עשוי להרוויח משכורת גבוהה הרבה יותר מאשר רשם אג"ש מכהן. שכן לרשם אג"ש בגימלאות מקובל להעביר בורריות, פירוקים, ושאר תיקים ששכרם הנכבד בצידם. שכר זה מתקבל במסגרת פרטית, והוא גבוה בהרבה מהשכר המקובל במגזר הציבורי.
12. אולם יש תנאי הכרחי, מחויב המציאות, על מנת לממש רווח נאה זה: נדרש שמי שיישב על כסא רשם האגודות הפורש, אכן יעביר לקודמו בתפקיד את התיקים הטובים והשמנים ביותר.
13. רשם האגודות השיתופיות מזה כעשרים וחמש שנה (!), הינו עו"ד אורי זליגמן (המשיב 2) בעוד כשנתיים אמור המשיב 2 לפרוש לגימלאות. מבין כל העובדים זהיום, האדם המקורב אליו יותר מכל, הינו עוזרו מר זרחי יקב (המשיב 4). המשיב 2 סימן את המשיב 4 כמי שמבחינתו (וככל שהדבר יהיה תלוי בהמשיב 2) - מייעד לרשת את כסאו ולמלא את מקומו.
14. בשנים 2006 – 2007 היה המשיב 4 לכאורה עוד פקיד מן המניין במשרד הרשם. אולם כבר אז הוא היה ידוע בקרב העובדים במשרד, כמי שנהנה מחסדו ואמונו של "בעל הבית" הראשי במשרד - המשיב 2.
15. באותה תקופה עבדה במשרד הרשם הגב' ח', בחורה צעירה שהיה אז כבת 20. שמה ופרטיה המלאים ידועים לעותרים, כשם שכדבר מובן מאילוי הם ידועים היטב גם למשיבים.
16. לאחר חקירה ממושכת ומייגעת, ולאחר שכירת חוקר פרטי, הגיע העותר 2 אל ח' ושוחח עימה. ח' היא היום אשה נשואה, אם לשני ילדים, ומתגוררת בתל אביב. מאחר ואפשר שהעתירה תעורר גם הדים ציבוריים, הרי שעל מנת לשמור על פרטיותה וכבודה, שמה אינה מפורט כאן במלואו.
17. ח' שובצה במשרד הרשם כמזכירתו של המשיב 4. ח' היתה כפופה בתפקידה למשיב 4, ונתונה למרותו.
18. המשיב 4 נהג באופן תדיר לנצל את מעמדו הבכיר, ולהטריד מינית את ח'.
19. מהשיחה עם ח' התבררו דברים מסמרי שיער, האסורים בתכלית על עובד ציבור. כך למשל: המשיב 4 נהג פעמים רבות ובכוונה תחילה להושיב את ח' בצמוד אליו בשולחן אחד מול המחשב, להסמיך אותה ככל האפשר לגופו שלו ולהתחכך בה. הוא לחש לה מילות חשק ותאוה באוזניה. הוא הפציר בה שוב ושוב, לקיים איתו יחסי מין. ח' חששה זמן רב להתלונן על ההטרדות, עקב מעמדו הבכיר של המשיב 4, ויכולתו הרבה להשפיע מיידית על המשך העסקתה.

20. בסופו של דבר, ההטרדות הגיעו למצב שבו המשיב 4 קבע עם ח' פגישה לילית בבית מלון ירושלמי. זאת במטרה מוצהרת על מנת לקיים איתה יחסי מין.
21. המשיב 2 ניצל את כח השררה לרעה, ופגע בפרטיותה ובכבודה של ח'. זאת על אף האמור בסעיף 3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח – 1998.
22. מדובר בעבירה חמורה ביותר שאינה רק משמעתית, אלא גם פלילית. בהתאם לסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח – 1998, דינו – מאסר שנתיים. עבירה מסוג זה מחייבת אף דיווח למשטרת ישראל ופתיחת חקירה פלילית.

תלונתה של ח'

23. רק משהגיעו הדברים לדרישה מפורשת לקיום יחסי מין, אזרה ח' אומץ. בצר לה וביאוושה, פנתה ח' לעובד אחר במשרד, מר רפאל בן זקרי (להלן: "בן זקרי"). ח' תיארה בפניו את שעובר עליה, ובקשה את עזרתו. בן זקרי הנחה את ח' וסייע לה להגיש תלונה לממונה על ההטרדה המינית במשרד התמ"ת. מעשה זה חרץ את גורלו של בן זקרי. מרגע זה והלאה, נפתחה שנאה ויריבות מרה בין המשיב 2 והמשיב 4 – לבין בן זקרי.
24. נציבות שרות המדינה אכן פתחה אז בחקירת התלונה. נגבתה מח' עדות מפורטת, ומסמכי המלאים מצויים בידו המשיב 3 מדובר בהטרדה חמורה. במקרים אחרים ודומים למקרה זה, מסלקת הנציבות לחלוטין את הנלוו משירות המדינה. דא עקא, כי לימינו של המשיב 4 עמד כאן מיטיבו ואיש חסדו – המשיב 2. המשיב 2 שישואף פאמור לקדם את המשיב 4 כיורשו, העדיף לגונן ולפייע לבן טיפוחיו המטרידן המיני, במקום להגן כמתבקש על הנפגעת. התנהלותו הפגומה של המשיב 2 ניכרה כבר מתחילת טיפולו בפרשה: במקום להרחיק את המטרידן מהמשרד ולהגן דווקא על הקורבן, העדיף המשיב 2 להעניש את המתלוננת: היא הוגלתה בבושת פנים ממקומה, והועברה לשבת במשרדו של סמנכ"ל משרד התמ"ת, מר משה לויאן. את המטרידן המיני המשיב 4, הותיר המשיב 2 על מקומו ותפקידו הקודם.
26. גם במשך החקירה שערכה נציבות שרות המדינה, ניכרה ידו הארוכה והמושחתת של המשיב 2: ראש אגף החקירות בנציבות הינו מר נתי לויט. מר לויט והמשיב 2 הינם ידידים נאמנים, עוד מימי שירותם הצבאי המשותף. המשיב 2 ניצל לרעה את קשריו הטובים עם מר לויט, ובקש ממנו לטייח את החקירה ולהוציא את מקורבו ובן טיפוחיו המשיב 4 זך ונקי ללא כל אשמה.
27. הפעלת הלחצים והקשרים של המשיב 2 – אכן הועילה: סופם של הדברים היה שביום 11.10.07 הענין נסגר ב"התראה" בלבד שנתן למשיב 4 סמנכ"ל משרד התמ"ת, מר משה לויאן.
28. העותר 2 אינו יכול להציג בפני בית משפט נכבד זה את מלוא העדויות בדבר ההטרדה המינית, שכן אלו לא נמסרו לו בהיותן חסויות. אולם עדויות אלו פרושות במלואן בפני המשיבים. על מנת לעמוד על מלוא השערורייה, מתבקש בית משפט זה לדרוש להציג בפניו במלואן את העדויות וממצאי החקירה שערכה נציבות שרות המדינה.

אחריותו של המשיב 2 לעבירת ההטרדה המינית

29. בכל הנוגע לפעולו של המשיב 2 בפרשיה זו, יצוטט להלן מתוך סעיף 8ב למסמך שכותרתו:

תקנון לפי סעיף 7 (ד) (2) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998, ומותאם לשירות המדינה

30. כך קובע סעיף 8ב:

ב. לפי החוק, מעביד שלא נקט אמצעים כאמור בסעיף זה יהיה אחראי להטרדה מינית או להתנכלות שביצע עובד שלו או ממונה מטעמו במסגרת יחסי העבודה,

31. גם על פי סעיף 7(א)(2) לחוק למניעת הטרדה מינית, המעביד היה חייב לטפל ביעילות במקרה של הטרדה מינית שידע אודותיהם. על פי סעיף 7(ג) לחוק הנ"ל, מעביד שלא מילא את חובותיו אלו - יהיה אחראי לעוולה.
32. עולה אם כן, שאף מעשיו של המשיב 2 עצמו, נכללים לפי האמור לעיל תחת הכותרת של "אחריות להטרדה מינית".

NAKIM.ORG

קידומו של המשיב 4 לבעל סמכות שיפוטית

33. בכל מקרה אחר מעין זה (וניתן ללא קושי להשוות את המקרה עם פסקי דין אחרים של בית הדין למשמעת של הנציבות), לא יכול היה הנילון להישאר בכל תפקיד שהוא במסגרת מדינת ישראל. אפילו לא בתפקיד הזוטר והפשוט ביותר.
34. במקרה שלפנינו הקשרים והלחצים להסתרת השערורייה גדלו עד כדי כך, שלא רק שהמשיב 4 לא פוטר בבושת פנים, אלא יותר מכך: לאור המלצה חמה של המשיב 2, וכשלב נוסף לקראת קידומו כיוורשו של המשיב 2, קידם המשיב 1 את המשיב 4 לתפקיד משמעותי ושררתי אף יותר. ביום י"ט מרחשוון תשס"ט (17.11.08), רק שנה וששה ימים לאחר אותה ה"התראה", קודם המשיב 4 לתפקיד שיפוטי, והתמנה לעוזר רשם האגודות השיתופיות.
35. היינו: לא רק שהמטרידן המיני כלל לא נענש, אלא אף להיפך: כוחו ויכולתו שנוצלו ערב המינוי לרעה, גברו כעת אף יותר. כך "זכתה" מדינת ישראל לראשונה בתולדותיה שמטרידן מיני, יכהן בה במשרה שיפוטית.
36. על מנת להצדיק את המעשה השערורייתי בפני עובדי משרדו, הציג המשיב 2 את הדברים בפניהם כאילו ח' היא שפיתתה את המשיב 4 לקיום יחסי מין. הוא תיאר אותה בפני עובדיו כזונה ומופקרת. לא רק זו אלא שבשיחותיו עם עובדיו, הוא נוהג עד היום לכנות את ח' בכינוי הגנאי "ציצי", כרמז מזלזל לאיבר מסוים ואינטימי בגופה.

הבקשה הראשונה בהתאם לחוק חופש המידע

37. הפנייה הראשונה של העותר למשיבים, היתה בהתאם לחוק חופש המידע. העותר בקש לדעת האם אכן למשיב 4, הנושא משרה שיפוטית ומכהן בתפקיד ציבורי, היתה בעברו עבירה של הטרדה מינית.
38. תשובת הממונה על חופש המידע מיום 12.5.10 מסומנת ב'. המדינה טענה שאין היא חייבת למסור את המידע. זאת בטענה של "פגיעה בפרטיות".
39. העותר 2 נאלץ להגיש עתירה מינהלית בהתאם לחוק חופש המידע (עת"ם 13057/06/10). בעתירה נטען שכנושא תפקיד ציבורי ושיפוטי, אין המשיב 4 יכול להסתיר מידע על הטרדה מינית שבעברו. במסגרת העתירה אכן נאלצה המדינה לחשוף פרטים רבים בענין.
40. מלבד המידע שהגיע לעותר 2 בתוך הליכי העתירה, חלק אחד מהמידע נחשף ע"י חוקר פרטי. חלק נוסף נודע מדברי ח' עצמה.
41. כל המידע בנושא, כולל עדויות המתלוננת, נמצא כבר בידי נציבות שרות המדינה (באמצעות המשיב 3) ו/או בידי מר משה לויאן, סמנכ"ל משרד התמ"ת.

הנקמה בבן זקרי

42. על מנת לנקום בבן זקרי על עזרתו לח', העלילו המשיב 2 והמשיב 4 עלילות שקר גם על בן זקרי. הדבר הוביל לכך שסמנכ"ל המשרד מר משה לויאן החליט לפטר את בן זקרי משרות המדינה, נוצר כאן עולם הפוך. המטרידן המיני - ג'תר בתפקידו ואף קודם לתפקיד מעולה יותר. מי שסייע למתלוננת - פוטר.
43. למיטב ידיעת הח"מ, בן זקרי נאלץ לפנות לבית הדין לעבודה. הוא הוכיח כי לא היתה כל עילה אמיתית לפיטוריו. רק כתוצאה מכך בוטלו הפיטורין ובן זקרי הושב לעבודה.

התמודדות המשיב 4 על מכרז כלכלי נוסף

44. לעותר 2 נודע כי בתקופה האחרונה ניסה המשיב 4 להתמודד על מכרז לתפקיד כלכלי בכיר יותר במשרד התמ"ת.
45. המשיב 4 הציג את מועמדותו למכרז. אולם לפי הידוע לעותר 2, נציבות שרות המדינה מנעה מהמשיב 4 להתמודד, בשל עוולת ההטרדה המינית שבעברו.
46. למרות שהנציבות פסלה ממש לאחרונה את המשיב 4 מלהתמודד על המכרז הכלכלי, היא לא מנעה עד עתה את קידומו של המשיב 4 להיות נושא משרה שיפוטית. אמור מעתה: לשיטת המשיב 3 מטרידן מיני אינו יכול להגיש מועמדות לשמש בתפקיד כלכלי, אולם לשיטתו הוא רשאי לשמש בתפקיד שיפוטי. היתכן כדבר הזה?
47. יתר על כן: כפי שיפורט להלן, בכוונת המשיב 2 למנות בימים אלו ממש את המשיב 4 לתפקיד שיפוטי בכיר אף יותר. כנגד כוונה זו מבוקש בעתירה זו צו מניעה זמני.

הפניה השניה לפי חוק חופש המידע

48. ביום י"ז אדר א' תשע"א 22.2.11 פנה העותר 2 בשנית לממונה על חופש המידע. מכתב הפניה מצ"ב ג'. הוא כולל גם בקשה למידע בענין דו"ח חקירה, עליו יפורטו דברים בהמשך. בחלקו האחרון של המכתב שאל העותר 2 כדלקמן:

- האם זה נכון שמר זרח יהב ניסה להתמודד בששת החודשים האחרונים על תפקיד ו/או מכרז כלשהו במשרד התמי"ת?
- האם זה נכון שמועמדותו לאותו תפקיד נדחתה?
- האם זה נכון שהנימוק שניתן לדחייה היה: בגלל ההטרדה המינית?
- האם זה נכון שהדחייה הגיעה מטעם נציבות שרות המדינה? אם לא: מי הגורם הממשלתי שנתן את התשובה השלילית?

49. המכתב נשלח כאמור לא למשיב 2, אלא לממונה על חופש המידע במשרד התמי"ת. אולם באופן מפתיע קיבל העותר 2 ביום 27.2.11 החלטה מהמשיב 2 (מצ"ב ד'). מההחלטה עולה כי המשיב 2 סבור להסתיר את המידע המבוקש, ובניגוד לחוק.

50. מההחלטה של המשיב 2 עולה כי המשיב 2 סבור שמשרד הרשם - עומד מעל לחוק חופש המידע. סירובו הבלתי חוקי של המשיב 2 לגילוי המידע, מעיד אף הוא על חששו של המשיב 2 מפני הדברים העתידיים להתגלות בבקשה זו.

51. בהחלטה זו חורג המשיב 2 מהוראות המחוקק באופן בולט, ומסרב למלא

אחר מטרת המחוקק כחרות בחוק חופש המידע

52. לדברי המשיב 2 בהחלטתו, תקנות האגודות משנת 1976 גוברות על חוק חופש המידע בשל היותן "חיקוק קודם לחקיקת חוק חופש המידע". ההגיון שבדברים הנ"ל הפוך לחלוטין מהאמת המשפטית. כללי הפרשנות קובעים שחוק מאוחר - גובר על חוק מוקדם.

53. בניגוד לאמור בהחלטת המשיב 2, אין בסעיף 20 לחוק חופש המידע כל ביסוס לטענה כאילו חוק חופש המידע אינו חל על רשם האגודות.

54. בניגוד גמור ומוחלט לאמור בהחלטת המשיב 2, הממונה על חופש המידע אינו מהווה כאן "ערכאת ערעור על ההחלטות הרשם". הוא מהווה מקור למידע שיש לו חשיבות רבה להוכחת טענות העותרים.

55. בענין זה העותרים מבקשים להפנות גם לשני תקדימים. העותר 2 פנה כבר בעבר בתלונה למבקר המדינה, על סירוב המשיב 2 לפעול בהתאם לחוק חופש המידע. המבקר מצא כי תלונת העותר 2 בענין זה מוצדקת. החלטת המבקר מצ"ב ה'.

56. תקדים נוסף נוצר במסגרת עת"מ 29455/06/10. מדובר בעוד מקרה בו הרשם סירב למסור לעותר 2 מידע, שהתבקש במסגרת חוק חופש המידע. העותר 2 שוב הגיש עתירה מינהלית. בסופו של יום נסוג הרשם תוך כדי התנהלות העתירה, ומסר את החומר המבוקש. בית המשפט אף חייב את הממונה על חופש המידע בהוצאות, בשל סירובה הראשוני להמצאת החומר המבוקש.

57. המשיב 2 מתעלם מכל התקדימים הנ"ל, ועומד בשיטתו לפיה הוא אינו מחויב להישמע להוראות חוק חופש המידע. לפיכך ביום ג' אדר ב' תשע"א 8.3.11 הגיש העותר 2 ערעור מינהלי על החלטת המשיב 2 המסרב למסור המידע (עניינים מינהליים ירושלים עמ"נ 16703/03/11). יתכן ובנוסף גם תוגש עתירה מינהלית

כנגד הממונה על יישום חוק חופש המידע, בגין סירובה למסור את החומר שהתבקש.

הקידום הנוסף המבוקש כעת

58. העובד הבכיר ביותר נכון להיום במשרד המשיב 2, מלבד עו"ד זליגמן עצמו, הינו עוזר הרשם הותיק מר אילן רונן.
59. מר רונן נושא בתפקיד "מנהל מחלקת הפיקוח". סמכותו השיפוטית בכירה ביותר, ומתפרסת על כל מדינת ישראל.
60. מר רונן אמור לפרוש לגימלאות בעוד כחודשיים. על פי הנהלים הרגילים, אמורים היו המשיבים 1-2 לפרסם מכרז על תפקיד זה שעומד להתפנות.
61. המשיבים 1-2 אכן התחילו להכין מכרז, ש"נתפר" בדיוק למידותיו של המשיב 4. תנאי המכרז המיועד היו כאלו שהיחיד שיהיה מסוגל להתמודד אליו, היה המשיב 4 בלבד.
62. כפי שיבואר לקמן, העותר 2 פנה בענין זה אל המשיב 1 והמשיב 3, הצביע על חוסר הסבירות שבדבר, ובקש למנוע קידום נוסף זה. המשיבים 2,4 שידעו על פניית העותר 2, הבינו שדרכם ל"תפירת" המכרז, לא תהיה פשוטה.
63. נוסף על כך, נודע למשיבים 2,4 על פניית העותר 2 לממונה על חופש המידע הנזכרת לעיל. מתוך אותה פניה נודע למשיבים 2,4 שדבר נסיון ההתמודדות של המשיב 4 למכרז הכלכלי, וכן עובדת פסילתו מהתמודדות לאותו מכרז על ידי המשיב 3 – נודעו כבר לעותר 2.
64. בשלם זה הבינו המשיבים 2,4 שכוונתם לקדם בדרך זו את המשיב 4 לכהונה שיפוטית בכירה יותר – לא תצליח.
65. אשר על כן, החליטו המשיבים 2,4 לנקוט בדרך אחרת: נהלי שרות המדינה מאפשרים למנות "ממלא מקום זמני" לתפקיד, "עד אשר יזכה מאן דהו במכרז". המשיבים 2,4 החליטו למנות כבר כעת את המשיב 4 כממלא מקום זמני של מר אילן רונן. זאת על אף שתאריך פרישתו הרשמי של מר רונן הוא בעוד כחודשיים.
66. לפי תכניתם של המשיבים 2,4, המכרז עצמו יעוכב ו"ימרח" זמן רב ככל האפשר. בנתיים יכהן המשיב 4 כ"ממלא מקום זמני". כידוע במדינת ישראל, פעמים רבות אין דבר קבוע יותר מן הזמני.
67. מסיבה זו, מבוקש בזה מבית המשפט הנכבד סעד זמני, המעכב את קידומו של המשיב 4 ו/או את כניסת המשיב 4 כ"ממלא מקום זמני" לתפקיד בכיר יותר מכל סוג שהוא, ובפרט לתפקיד המתפנה של מר אילן רונן.

השוואת עבירת ההטרדה למקרים אחרים

68. לעותר 2 ידוע על מקרים רבים מאד של עבירות פחותות בהרבה בחומרם, ואשר נענשו באופן תקיף ביותר על ידי בית הדין המשמעתי של נציבות שירות המדינה.
69. העותר 2 יציג שתי דוגמאות:
- א.עש"מ 11976/05, רוחי חליל נ' נציבות שירות המדינה:

בתיק זה הוגש ערעור על פסק דין של בית הדין המשמעתי של נציבות שרות המדינה, **שנקט בצעדים משמעתיים חמורים כנגד עובד שהטריד מינית**. הערעור נדחה. בית המשפט קבע כי פניית המערער, במהלך העבודה, למי שכפופה למרותו, באמירות חוזרות כגון: "את חתיכה", "את בחורה מאד מושכת" ו"את בחורה שאי אפשר להתעלם ממנה" - הנה הטרדה מינית. בית המשפט קבע: קיימת ציפייה מהנושא בתפקיד בכיר כמו המערער שיהג בצורה הולמת ואחראית.

70. ויודגש: בהליך הנ"ל היה מדובר בהטרדה של מילים בעלמא כגון: "את חתיכה", "את בחורה מאד מושכת" ו"את בחורה שאי אפשר להתעלם ממנה". לא במקרה חמור כמו שלפנינו בו זומנה המזכירה ממש לפגישה בבית מלון.

ב. עש"מ 2192/06 משה רחמי נגד נציבות שירות המדינה.

גם בתיק זה נידון ערעור שהוגש נגד החלטת בית הדין המשמעתי של נציבות שרות המדינה. בית הדין גזר על המערער את אמצעי המשמעת הבאים: נזיפה חמורה, פיטורין לאלתר, ופסילה מעבודה בשירות המדינה לפרק זמן של 5 שנים מיום גזר הדין.

NAAKIM.ORG

ערעורו של הנילון על חומרת העונש – נדחתה.

71. המקרים הנ"ל עוסקים בהטרדות מיניות פחותות בחומרתם בהרבה מהמקרה של המשיב 4. היה מצופה לכל הפחות שהמשיב 4 יעמוד לדין משמעתי בבית הדין למשמעת של הנציבות. והנה מתברר כי במקרה שלפנינו, לא די שהפרשה נסתיימה ב"התראה" קלושה שנעשתה על מנת "לצאת ידי חובה" בלבד, אלא אף יותר מכך: המשיב 4 קודם בעקבותיה לתפקיד שיפוטי!

72. דומה שכל אדם הגון במדינת ישראל יזדעזע ויחרד מהעובדה שאדם המטריד מינית עובדת הכפופה לו, זכה כגמול למעשהו לכהן כנושא תפקיד שיפוטי. האבסורד בולט בכך שדוקא מי שניצל את שררתו וסמכותו לרעה, זכה בעקבות זאת להגדיל ולהעצים את כוחו וסמכותו.

73. באתר משרד התמ"ת מצוטטת סגנית השר לשעבר ח"כ אורית נוקד כדלקמן: **"תפקידו של משרד ממשלתי לא נעוץ רק בשיפור השירות לאזרח, אלא גם בהטמעת המסר כי הטרדות מיניות בכל צורה שהיא אינן מקובלות ומנוגדות לחוק"**

<http://www.tamas.gov.il/NR/exeres/B77FDA13-4468-48AA-B403-A22D2ED8CB38.htm>

הצהרות המשיב 3 בכנסת ישראל

74. העותר 2 יצטט להלן מעט מזעיר וכמה משפטים מפי המשיב 3, וכפי המופיע בפרוטוקול מס 39 מישיבת הוועדה לקידום מעמד האישה של הכנסת. מדובר בישיבה מיום שני כ"ח שבט התש"ע 2/3/10 (ההדגשות אינן במקור):

סדר היום:

הטרדות מיניות בשירות המדינה - דיווח נציבות שירות המדינה לשנת 2008-2009
יו"ר הועדה: ח"כ ציפי חוטובלי.

אסף רוזנברג:

אנחנו מתייחסים לתחום של הטרדות מיניות בעבירות המין באופן הרציני ביותר. זה נמצא בראש סדר העדיפויות של אגף המשמעת בנציבות שירות המדינה. קודם כול כדי שנבין על מי אנחנו אחראים, אנחנו אחראים על כל משרדי הממשלה ויחידות הסמך, זה כולל את כל היחידות שקיימות - מוסד, שב"כ - בשירות המדינה. אנחנו אחראים על גופים נוספים שכפופים לחוק המשמעת, כמו ביטוח לאומי, רשות השידור, רשות שדות התעופה, עובדי הכנסת, עובדי מבקר המדינה, רשות התעסוקה וגופים נוספים. סך הכול אנחנו אחראים על כ-200,000 עובדים בשירות הציבורי.

אפשר להגיד די באופן בדוק, שבתחום הזה של הטרדות המיניות בכלל אנחנו הגוף שמרכז את רוב הטיפול, וודאי כאשר מדובר בהטרדות מיניות בתחום העבודה.

בתחום הזה נעשתה עבודה רבה מאוד בשנים האחרונות. **יש הנחיות מאוד-מאוד ברורות, ספציפיות, לאופן ההתנהלות, החל מהגעה של ידיעה כללית, אפילו בלי תלונה, על הטרדה מינית, וכלה, כמובן, בהגשת התביעה לבית הדין שלנו למשמעת.**

אנחנו מלווים את כל ההליך, מרגע שאנחנו יודעים על התלונה עד הסוף. מעבר לפן המהותי, שאנחנו חוקרים ומעמידים לבית דין למשמעת, ובסופו של יום מענישים, אנחנו גם מבצעים הליכי ביניים, שאלה הליכים מינהליים של הפרדה, השעיה והעברה מתפקיד באופן מיידי.

בתחום הספציפי הזה יש לי סמכות ייחודית, להבדיל מעבירות אחרות, להורות באופן מיידי, ברגע שנודע לנו על הטרדה, על ביצוע הפרדה. **בדרך כלל אנחנו משתדלים שמי שיופרד ויצא מהתפקיד זה המטריד, אף-על-פי שבשלב הראשוני אנחנו עדיין לא יודעים כמעט כלום, עוד לא חקרנו, ויכול להיות שבסופו של יום התיק הזה ייסגר, אבל כבר מהרגע הראשון יש לנו הסמכות להורות על הפרדה, על מנת שהמתלוננת תרגיש בטוחה במקום העבודה שלה.**

בתחום של הטרדות המיניות, כמו שצינת קודם, זה נשמע הטרדה, אבל אנחנו מתעסקים פה בתחום מאוד-מאוד רגיש. הטרדות האלה משנות את התייחסות העובדת, היא לא מסוגלת לתפקד ברגע שמישהו בעבודה, לפעמים זה הבוס, לפעמים זה קולגה, מתחיל להטריד אותה, והטרדות יכולות להיות גם מעשים מאוד חמורים, עד כדי מעשים מגונים, שזה בגדר ההגדרה של הטרדות מיניות.

כאשר אנחנו מגיעים לבית הדין למשמעת, סל העונשים הוא החל מנזיפה וכלה בפיטורים, תוך שלילת הגמלה ופסילה משירות המדינה, שזה עונש כבד מאוד. הרבה פעמים העונש הזה הרבה יותר חמור מאשר ההליך הפלילי שיכול להינקט כנגד עובד, שהרבה פעמים זה נגמר ללא הרשעה או עם הרשעה של מאסר על תנאי, וכל עוד לא פוגעים לו בפרנסה, זה פחות מעניין אותו.

יש הרבה הליכים שלא מגיעים לידי כתבי אישום, משום שהם לא חמורים מספיק בכדי למצות את ההליך בבית הדין למשמעת, אבל זה ממוצה בהליך, על-פי חוק המשמעת, של נזיפה על-ידי מנכ"ל המשרד, וזה פוגע בהמשך הקריירה של העובד, כאשר נכנסת לו בתיק האישי נזיפה בתחום הזה.

75. מהדברים דלעיל עולה כי מטרידן מיני אמור להיענש, ובוודאי לא להיות מקודם. קל וחומר שלא לתפקד כבעל סמכות שיפוטית.

פניית העותר למשיבים

76. כפי שנזכר לעיל, הפנייה הראשונה של העותר למשיבים היתה בהתאם לחוק חופש המידע. העותר בקש לדעת האם אכן למשיב 4 היתה בעברו עבירה של

הטרדה מינית.
77. התשובה הראשונה של הממונה על חופש המידע מיום 12.5.10 מסומנת ב' המדינה ניסתה להסתיר שערוריה זו בטענה של "פגיעה בפרטיות".
78. העותר 2 נאלץ להגיש עתירה מינהלית בהתאם לחוק חופש המידע (עת"ם 13057/06/10). במסגרת העתירה נאלצה המדינה בכל כורחה לחשוף פרטים רבים בענין.

79. לאחר מתן פסק הדין בעתירה, פנה העותר 2 למשיב 3 במכתב המצ"ב ומסומן ו'. המשיב 3 לא השיב כלל למכתב הפנייה עד עצם היום הזה.

80. ביום י"ב אדר א' תשע"א 16.2.11 פנה העותר 2 למשיב 1. מכתב הפניה מצ"ב ומסומן ז'.

81. תשובה מטעם המשיב 1 ניתנה לעותר 2 עוד באותו היום וכדלקמן:

לכבוד מר משה ברגמן

פנייתך התקבלה בלשכתו של מר שלום שמחון שר התמ"ת

1 - מבדיקת הנושא הבנתי כי פניה דומה נשלחה לשר התמ"ת בעבר. מצ"ב

העתק התשובה שנשלחה אליך ב 12/5/10

2 - במידה ותשובה זו אינה מספקת מבחינתך, תוכל לפעול בכל דרך חוקית

שתמצא לנכון.

נמרוד ויזנסקי

יועץ השר

טלפון: 02-6662251/2, פקס: 02-6662908

82. יועץ המשיב 1 מצטט בסעיף 1 לתשובתו הנ"ל, מכתב תשובה מיום 12.5.10. המכתב המדובר צורף כבר כצירוף ב'. מדובר אם כן באותה תשובה שניתנה לפנייה בענין חוק חופש המידע, כאשר האמור בה כבר נדחה על ידי בית המשפט.
83. עיון במכתב התשובה דלעיל, יחד עם העיון בצרופ ב', מלמדים על הזלזול של המשיב 1 בעותר. אין במכתב האמור כל התייחסות לטענות שהעלה העותר 2 לביטול המינוי של המשיב 4, ולחקירת מעשיו והתנהלותו של המשיב 2, וכפי שעולה במכתב זה.
84. מאחר והמשיב 1 למעשה כלל לא השיב באופן ענייני לפניית העותר 2, הרי שבית המשפט הנכבד יתבקש במסגרת עתירה זו להתערב בשעוררייה זו.

התייחסותו של המשיב 2

85. כנזכר לעיל, המכתב למשיב 1 נשלח ביום י"ב אדר א' תשע"א 16.2.11.
86. המכתב הגיע לאנשים רבים נוספים, ועורר הדים רבים בין עובדי משרד התמ"ת ועובדי משרד רשם האגודות.
87. לידי העותר 2 התגלגלה בדרך לא דרך הודעת דוא"ל פנימית, שהעביר מיד המשיב 2 בין עובדי משרדו. ההודעה הפנימית הועברה בתגובה למכתב שבצרוף ז' שנשלח כאמור למשיב 1. וזו היתה לשון ההודעה:

NAAKIM.ORG
לכולם שלום.

הפונה פנה לביהמ"ש לעניינים מנהליים והוסבר לו כי העובד קיבל רק התראה בגין התנהגות בלתי הולמת, בהליך שניהל הסמנכ"ל, אין כל סיבה לעכב קידומו של העובד, שכל חטאו הוא שקיבל החלטות נגד כותב המכתב, השתלחות חסרת המעצורים נגדי נובעת מחקירה שבוצעה באגודה שהוא יו"ר בה והחוקר שמינתי המליץ על פירוקה והעברת חומר החקירה למשטרה לאור חומר מרשיע שהתגלע נגדו, תשובה מפורטת תשלח ע"י המחלקה המשפטית,

לידיעתכם,

אורי

88. מאחר והמשיב 2 במסגרת תכתובת פנימית במשרדו מנסה לתרץ את מעשיו בדברים הנ"ל, מוכרח העותר 2 לפרט גם את הדברים דלקמן. מתוך הדברים דלקמן יובן גם עניינם של העותרים בפרשייה זו.

הערעור המינהלי הראשון

89. ביום ח' באדר תשס"ט 4.3.09, נערכו באגודה העותרת 1 הצבעות וכן בחירות לרשויות האגודה.

90. ועד האגודה דאז בראשות העותר 2 פנה מראש למשרד הרשם, על מנת לערוך אותם בצורה התקינה וההוגנת ביותר. הגורם שהיה אחראי במשרד הרשם לפיקוח ועריכה של אותן הצבעות - היה בן זקרי, ששימש אז כמפקח האזורי על האגודה.

91. בבחירות אלו זכה שוב העותר 2 באמונם של מרבית חברי האגודה.

92. קבוצת מיעוט של חברים שהפסידה באותן הצבעות - סירבה להכיר ולהודות בכשלונה. הם פנו להליכים משפטיים, ושם הם העלו טענות כרימון כנגד כשרות ההצבעות. ההחלטה בעניין זה התגלגלה כעת לפתחו של המשיב 4.

93. כזכור, המשיב 4 מונה לתפקיד שיפוטי זמן קצר מאד לפני כן: ביום י"ט מרחשוון תשס"ט 17.11.08. ככל הידוע לעותר 2, מקרה האגודה דנן היה ההחלטה השיפוטית הראשונה בחייו שבאה לפניו בתפקידו החדש.

94. כבר הוזכר לעיל (סעיף 23) כיצד נפתחה האיבה העמוקה שבין המשיב 4 - לבן זקרי. הטענות כנגד ההצבעות שערך וניהל שנאו נפשו בן זקרי - נפלו לידי של המשיב 4 כפרי בשל, בדיוק ברגע הראוי מבחינתו לנקמה מתוקה. המשיב 4 מינה כביכול חוקר, והורה לו למצוא עלילות על מנת לפסול את ההצבעות שערך וניהל בן זקרי. למשיב 4 לא היה אכפת כלל מהפגיעה שהוא גורם במעשיו לאנשים תמימים הגונים וישרים. העיקר מבחינתו היה לקבוע: מה שבן זקרי ניהל וארגן - יבוטל ויפסל. כך התגלגל הדבר שהעותר 2 והאגודה דנן נפלו שלא באשמתם ושלא ברצונם, כקורבן לאותה יריבות ואיבה שבין המשיב 2 והמשיב 4 - לבן זקרי.

95. על מנת לקבע את פסילת ההצבעות, פיטר המשיב 4 את העותר 2 מתפקיד יו"ר האגודה ואת הוועד הנבחר, ומינה במקומו ועד ממונה.

96. ה"חוקר" שמינה המשיב 4 אכן הגיע למסקנות אותם בקש המשיב 4 מראש, ופסל את ההצבעות. המשיב 4 מיהר לאמץ את "מסקנותיו".

97. החקירה הראשונה ארכה כחמישים שעות. עלותה היתה כ - 15,000 ₪. המשיב 4 קיים דיונים שמטרתם היתה: להטיל עלות זו באופן אישי על העותר 2.

98. העותר 2 לא הבין כלל כיצד נופל עליו דבר זה. לעותר 2 לא היה כל צל של ספק בדבר ההתנהלות הישרה והתקינה שלו בפרט, ושל ועד האגודה בכלל. העותר 2 נאלץ בעל כורחו לצאת למאבק משפטי. כך נולד הערעור הראשון (בימ"ש עניינים מינהליים י-ם, עמ"נ 729/09).

99. בערעור הראשון הצביע העותר 2 על אבסורד בלתי מתקבל על הדעת: אילו אכן היתה כאן חקירה רצינית ועניינית שנועדה לחקר האמת, הרי שהיה מצופה שהחוקר יבקש בראש ובראשונה לשמוע את מי שפיקח מטעם הרשם על ההצבעות וניהל אותם - בן זקרי. אולם מדו"ח החוקר עלה שהחוקר הראשון התעלם מבן זקרי לחלוטין, כאילו לא היה קיים בעולם כלל. כיצד יתכן הדבר?

100. עוד טרם התקבל פסק הדין בערעור הראשון, זעם המשיב 4 על הנסיון של העותר 2 לערער על תוקף החלטותיו. שוב הוא ניצל את כוחו לרעה, ופיטר את העותר 2 שלא כדין וללא כל הצדקה מהנהלת האגודה. העותר 2 נאלץ לפנות שוב להגנת בית המשפט, במסגרת עמ"נ 104/10. כב' השופט משה סובל אכן התערב בענין וביטל את הפיטורין.

101. ביום 8.4.10 התקבל פסקי דין משלים בערעור הראשון (צרוף ט'). בית המשפט ביטל את החלטת המשיב 4, ופסל לחלוטין את מסקנות החקירה. על מנת לסבר את האוזן, יצוטטו להלן כמה דוגמאות מפסק הדין שבערעור הראשון. כך

למשל בעמ' 8 לפסק הדין שורות 9-13 נקבע כי החוקר לא הביא ראיות של ממש למסקנותיו:

קבע החוקר כי המערער

הורה לחברים שלא להגיע להצבעה. קביעה כזאת, במיוחד לנוכח הדברים ההפוכים שנכתבו בהזמנה שהפיץ הוועד, צריכה ראיות של ממש, ובלשונו של עוזר הרשם (בסעיף 8.3.3 להחלטתו): **"ראיות מוצקות"**. דא עקא, ראיות שכאלה אינן בנמצא. בחינת הראיות ששימשו את החוקר לקביעתו זו אינה מאפשרת לקיים אותה,

בית המשפט הבהיר בהמשך דבריו כי ה"עדויות" שציטט החוקר – הינן בעלות ערך אפסי. בית המשפט גם ביקר את החוקר שכלל לא שאל את השאלות הנכונות והמתבקשות. כך כתב בית המשפט בעמ' 9, שורות 12-27:

העדויות בעל-פה שנשמעו בסוגיה זו בפני החוקר היו של מר יאיר מייזליש ומר יהודה ניר, שניהם מקרב מחנה המשיבים. החוקר אינו מזכיר אמירה דומה אותה השמיע בפניו חבר ניטראלי או חבר המשותיך למחנהו של המערער. די בכך כדי להקנות משקל אפסי לעדויות עליהן נסמך החוקר. הדבר מתחדד בשים לב לכך שמר יהודה ניר העיד לא על עצמו אלא על דברים שהמערער **"אמר לתומכיו לא להגיע להצבעה"** (סעיף 5 בעמ' 9 לדו"ח החקירה; החדגשה הוספה). גם אם נניח שנפלה טעות קולמוס בציטוט, ובמקום **"להצבעה"** צריך להיות **"לאסיפה"**, עדיין כדי ללמוד על מה שאמר המערער לתומכיו יש לשאול אותם ולא את מר ניר שהנו מתנגד מובהק של המערער, כך שברור כי הדברים עליהם הוא מעיד לא נאמרו לו. זאת ועוד: אם המערער אכן אמר לתומכיו שלא להגיע לאסיפה, כיצד זה אמר כן למר מייזליש שאינו נמנה על תומכיו? החוקר לא הציג את השאלה המתאימה לא רק למי מתומכיו של המערער אלא גם לא למערער עצמו: אמנם עוזר הרשם מזכיר בהחלטתו (בסעיף 8.3.3) את **"עדותו של מר ברגמן לפיה הוא המליץ לאנשים שלא להגיע לאסיפה"**. אלא שעדות כזאת אינה נזכרת בדו"ח החקירה. כל שמובא שם מפי המערער הנו: **"אני באופן אישי עדכנתי את מי שאני רוצה – זה עניין שלי"**. דברים אלה רחוקים מלהוות הודאה במתן הוראה או הנחייה לחברי האגודה שלא להגיע לאסיפה הכללית ביום 11.2.09.

102. בעמודים 9-10 לפסק הדין בסעיף 13 הוסיף ותקף בית המשפט את התעלמות החוקר מהשוואת נתונים שאסף - לנתונים באספות אחרות מקבילות של האגודה. בית המשפט קבע כי עבודת החוקר בעניין זה שגויה, ולכן הממצאים אליהם הגיע החוקר - **"אין להם כל ערך"**.

להלן הדברים בלשונו של בית המשפט:

נימוק נוסף אותו מנה החוקר לקביעתו אודות מתן הנחיה לחברים שלא להשתתף באסיפה ביום 11.2.09, הנו מספרם הנמוך יחסית של החברים שנטלו חלק באסיפה זאת (כ-80 חברים). התשובה לנימוק זה הנה שגם באסיפות הכלליות הקודמות שקיימה האגודה, מספר המשתתפים עמד על סדר גודל דומה ואף למטה מכך. המשיבים מודים בנתון זה, אך טוענים כי גם באסיפות הקודמות ניתנה הנחיה דומה לחברים על ידי מחנהו של המערער. אלא שקביעה כזאת לא מצויה לא בהחלטת עוזר הרשם ולא בדו"ח החוקר, שהוגבל מראש לחקירת האירועים שהתרחשו באגודה בחודשים פברואר-מרץ 2009 בלבד. לא ניתן לתחום את החקירה לגבולות כה צרים, ובאותה עת לקבוע ממצא על יסוד נתון כמו מספר הנוכחים באסיפה, שבלא השוואה לאסיפות קודמות אין לו כל ערך.

103. האמור לעיל הינו דוגמא בלבד. עיון בפסק הדין המלא יחשוף את מלוא התמונה.

הערעור השני

104. על מנת לנקום בח"מ, קיבל המשיב 4 החלטה נוספת על קיום אספה כללית באגודה. זאת במטרה להביא לכך שמתנגדי העותר 2 יוכלו להוציא את העותר 2, ולסלקו לחלוטין מהאגודה. המשיב 4 קיבל החלטה זו באופן הנוגד לחלוטין את תקנון האגודה. אולם כל האמצעים היו כשורים בעיניו, על מנת לפגוע ולהתנכל למי שהוצא סימן כאויביו.

105. העותר 2 נאלץ שוב להגיש ערעור מינהלי, עמ"נ 4053/08/10. ערעור זה עודנו נידון בפני כב' השופטת נאוה בן אור. במסגרתו הוצא בנתיים צו מניעה זמני המונע את כינוס האספה הנ"ל (צרוף ט').

הערעור השלישי

106. לאחר שכל הנסיונות הקודמים כשלו, החליט המשיב 2 לנסות בכל מחיר למצוא עלילות כנגד העותר 2. המשיב 2 מינה חוקר נוסף לחקירה בת 235 שעות, בעלות של 65,000 ₪. מדובר בסכום בלתי הגיוני וחסר תקדים בחקירות שמנהל הרשם. היה מצופה שסכום שכזה יוצא על אגודה שמנהלת מחזור של מליונים ומעלה, ולא באגודה לשיכון המתפקדת בסך הכל כמעין ועד בית. את אותה עלות עצומה, עוד זומם המשיב 2 להטיל (לאור תוצאות החקירה) על העותר 2.

107. בפועל יש חוסר התאמה זועק בין המשאבים שהושקעו – לבין הנושאים בהם עוסקת החקירה. לתשומת הלב: לחקירה הקוצבו 235 שעות, והיא עלתה 65,000 ₪. אולם מדו"ח החקירה עולה שהיא מתמקדת בסכומים הבאים:

- 450 ₪ מיסי אגודה של העותר 2 משנת 2005.
- 11,600 ₪ החזר הוצאות משפטיות לעותר 2.
- 2,000 ₪ החזר הוצאות משפטיות למר בן שושן.

סה"כ: 14,050 ₪"ח.

היינו: חקירה שעלותה 65,000 ₪, עסקה בסכומים של 14,050 ₪.

108. עולה אין שום פרופורציה בין עלות החקירה - לבין הנושאים הכספיים שעלו לדיון בה. והדבר אומר דרשני.
109. מדובר בתקציב חסר תקדים בכל החקירות המקובלות במשרד הרשם. חקירה סטנדרטית שעורך הרשם עולה כחמש עשרה עד מקסימום במקרים נדירים עשרים אלף. כאן הוקצה סכום של פי ארבע מכל חקירה אחרת!
110. גם זהות החוקר אומרת דרשני. על פי הפרסום באתר האינטרנט, מדובר במומחה מהדרגה הראשונה לחקירות מעילה והונאה:

<http://www.almo.co.il/who/partners>

רו"ח עופר אלקלעי, CIA, CFE, LL.M

רו"ח אלקלעי הינו בעל ניסיון של למעלה מ 15 שנה בתחום החקירות בכלל וטיפול בהונאות בפרט. שימש כחוקר במצ"ח ובהגבלים העסקיים. בשנת 1998 יסד את המחלקה לאיתור ומניעת מעילות בפאהן קנה ושות' Grant Thornton .

רו"ח אלקלעי נחשב כאחד מהמומחים המובילים בארץ. פרסם את הספר הראשון בעברית העוסק בתחום המעילות, טיפל בעשרות מעילות והונאות שהאחרונה שבהן מעילת הענק במכללה האקדמית, ויעץ לגופים המובילים במשק בנושא מניעת מעילות כגון: בנקים, חברות ביטוח, חברות ציבוריות ופרטיות ועוד.

רו"ח אלקלעי משמש כמבקר פנימי בשורה של חברות. משמש כיו"ר הפורום לטיפול במעילות בלשכת רא"י חשבון ומרצה במי"ל בנושא מעילות לדירקטורים ומנהלי כספים.

רו"ח אלקלעי הינו בעל תואר ראשון בחשבונאות וכלכלה מאוני' ת"א ותואר שני מאוני' בר אילן, בעל הכשרה כמבקר פנימי מוסמך (CIA) ובוחן הונאות מוסמך (CFE).

111. על מנת לסבר את האוזן בחוסר הפרופורציות של עלות החקירה וזהות החוקר, נשתמש במשל הבא. הבה ונדמיין שמשטרת ישראל תשקיע סכומי עתק, תקצה את החוקרים המעולים ביותר, ותשתמש בצידו המשוכלל ביותר שבידה, על מנת לתפוש נהג שיתכן והוא נסע בסמוך לביתו ללא חגורת בטיחות.
112. עוד ראוי להתבונן: בכל דו"ח החקירה השני החוקר לא מצא ולו שקל אחד בודד ויחיד, שנלקח מקופת האגודה - לכיס פרטי של מאן דהו. שכן הסכומים של 11,600 ושל 2,000 ₪ המדוברים לעיל היו כולם החזרי הוצאות, ולא רווח אישי. לאחר חקירת שתי וערב שכזו, לא נמצאה אפילו חריגה ולו הקטנה ביותר. החוקר לא מצא לנכון לציין עובדה משמעותית זו בחקירתו.
113. העותר 2 יכול לציין שאשרי אגודה שכל הממצאים שנמצאים בה לאחר חקירה שכזו, הם רק אלו. הלוואי שגם בהנהלת שאר הגופים הציבוריים במדינת ישראל, זה כל מה שהיה נמצא. אולם ב"ה שגם בממצאים אלו - אין כל ממש.
114. לצורך הגשת ערעור מינהלי שלישי, פנה העותר 2 שוב לממונה על חופש המידע כדלקמן.

הפנייה השניה לממונה על חופש המידע

115. ביום י"ז אדר א' שלח העותר 2 לממונה על חופש המידע את המכתב הבא:

בס"ד, י"ז אדר א' תשע"א

מעונות עובדים בקרית משה
אגודה שתופית לשיכון בירושלים בע"מ
רחוב גת 13 ירושלים
מס' האגודה 57/000945/6

לכבוד

גב' בת שבע תורגימן

הממונה על חופש המידע במשרד התמי"ת

הנידון: בקשה לקבלת מידע לפי חוק חופש המידע

1. ביום י"ב אדר א' תשע"א קיבל העותר 2 דו"ח חקירה של רו"ח עופר אלקלעי, בנוגע לאגודה השיתופית "מעונות עובדים בקרית משה".
2. הדו"ח כולו הינו מגמתי וחד צדדי. אין כל ספק שמדובר ב"נקמה" של משרד רשם האגודות (להלן: "הרשם"), על חשיפת ההטרדה המינית של מר זרח יהב נשואת עת"מ 13057/06/10.
3. אשר על כן, אני מבקש לקבל את המידע דלקמן:

NAKIM.ORG

א. עלות החקירה:

למיטב ידיעתי, עלות החקירה באגודה דן הינה מעל ומעבר לכל חקירה סבירה אחרת שערך הרשם. בענין זה אבקש לשאול:

- כמה חקירות ניהל משרד הרשם בשנה האחרונה? העותר 2 אינו זקוק בשאלה זו למספר המדויק עד לפרט האחרון, אלא לקבל מושג וסדרי גודל.
- מה היתה העלות הממוצעת לחקירה מתוך כלל החקירות שניהל הרשם בשנה האחרונה? גם בשאלה זו העותר 2 אינו זקוק בשאלה זו לסכום המדויק עד השקל האחרון, אלא לקבל מושג וסדרי גודל.
- מתוך החקירות שערך הרשם בשנה האחרונה, מה היו עשר החקירות בעלות העלות הגבוהה ביותר? בשאלה זו אבקש לקבל פירוט מדויק של עשרת הסכומים הגבוהים ביותר. על מנת למנוע כל טענה אפשרית על פגיעה בפרטיות, לתשומת הלב שאינני מבקש בשאלה זו פירוט שמות האגודות בהם בוצעה חקירה זו. מבוקש רק המידע בדבר הסכומים שעלו עשרת החקירות בעלות העלות הגבוהה ביותר שערך הרשם בשנה האחרונה.
- מה היתה העלות הכוללת של החקירה שקיים רו"ח אלקלעי באגודה דן?

ב. הגשת תקציב שנתי מראש:

אחת מטענות הדו"ח, הינה על אי הגשת תקציב שנתי מראש. אדגיש כי לא מדובר במאזן או דו"ח כספי המוגש בסוף השנה, אלא בתקציב המוגש מראש ולפני תחילת שנת הכספים. בענין זה אבקש לשאול:

- כמה אגודות שיתופיות במדינת ישראל מסווגות אצל הרשם כאגודות שיתופיות לשיכון?
- כמה מתוך האגודות לשיכון הגישו בשנתיים האחרונות תקציב שנתי מראש?
- נגד כמה אגודות לשיכון שלא הגישו תקציב שנתי מראש כני"ל, פתח הרשם בהליכים כלשהם (כגון: חקירה או כל הליך אחר)? אם ננקטו הליכים אחרים, נא לפרט בכמה אגודות לשיכון מדובר ובאיזה הליכים נקט הרשם.

ג. המלצות החוקר

- אחת מהמלצות החוקר היא: להורות לועד האגודה לתבוע כספים מחברי ועד. בענין זה אבקש לשאול:
- האם יש לרשם סמכות בחוק להורות לועד אגודה לתבוע אדם כלשהו? אם כן, מה מקור הסמכות?
 - בכמה חקירות שערך הרשם בשנתיים האחרונות, הוגשו המלצות לפיהם הרשם יורה לועד אגודה להגיש תביעות כלשהן?

ד. פרסום הדו"ח:

ביום כ"ט שבט תשע"א ניתנה החלטה של הרשם המורה לעותר 2 לפרסם את דו"ח החקירה. זאת עוד לפני שניתנה החלטה כלשהי על אימוץ או דחיית מסקנות הדו"ח. בהקשר זה אבקש לשאול:

- מה מקור סמכותו של הרשם להורות לועד אגודה ו/או ליו"ר אגודה לפרסם דו"ח חקירה?
- בכמה חקירות שערך הרשם בשנתיים האחרונות, ניתנה החלטה דומה המורה על פרסום הדו"ח, וזאת עוד לפני שניתנה כל החלטה על אימוץ או דחיית מסקנות הדו"ח?

ה. נקמתו של משרד הרשם:

לפי מידע שהגיע לידי, ניסה מר זרח יהב לפני כחודשיים להתמודד על מכרז לתפקיד כלכלי בכיר במשרד התמ"ת. מועמדותו נדחתה בשל ההטרדה המינית אותה חשף העותר 2. יש רגליים רבות לטענה שהחקירה הנוכחית הינה הנקמה של משרד הרשם על חשיפת ההטרדה שהביאה לדחיית מועמדותו של מר זרח יהב. בהקשר לכך אבקש לשאול:

- האם זה נכון שמר זרח יהב ניסה להתמודד בששת החודשים האחרונים על תפקיד ו/או מכרז כלשהו במשרד התמ"ת?
- האם זה נכון שמועמדותו לאותו תפקיד נדחתה?
- האם זה נכון שהנימוק שניתן לדחייה היה: בגלל ההטרדה המינית?
- האם זה נכון שהדחייה הגיעה מטעם נציבות שרות המדינה? אם לא: מי הגורם הממשלתי שנתן את התשובה השלילית?

אודה על תשובתך בהקדם,
משה ברגמן, יו"ר ועד האגודה

116. כבר נזכר לעיל כי למרות שהמכתב נשלח כאמור לא לרשם האגודות, אלא לממונה על חופש המידע, קיבל העותר 2 החלטה מהמשיב 2 בענין (צרוף ד'). מההחלטה עולה כי המשיב 2 מעוניין להסתיר את המידע המבוקש, ובניגוד לחוק. בהחלטה זו חורג המשיב 2 באופן בולט, ומסרב לקיים את הוראות חוק חופש המידע.

117. יש לזכור כי בנידון שלפנינו לא קיימת הפרדת הרשויות, שהיא אבן יסוד במשטר הדמוקרטי הישראלי. שכן המשיב 2 מרכז בידיו הן את סמכות הרשות המחוקקת, הן את סמכות הרשות המבצעת, והן את סמכות הרשות השופטת.

118. העותר 2 בקש מידע שיסייע רבות בהוכחת הנטען בהליך זה. המשיב 2 מנצל במקרה זה את היעדר הפרדת הרשויות וסמכותו המשולשת לרעה, על מנת להסתיר עובדות ופרטי מידע שיחשפו את חוסר הגינותו.

119. ניתן כמובן בסעיף זה לצטט עמודים שלמים מפסקי דין בענין חופש המידע, המדגישים את חשיבותו ומרכזיותו של חוק זה. ברור גם שתכלית החוק מיועדת בדיוק ובמיוחד למקרים כגון זה שלפנינו. מאחר וערעור זה ארוך למדי גם כך, אין העותר 2 מאריך בענין, ויוצא מתוך הנחה שבית המשפט ודאי מודע לכך.

120. לאור האמור לעיל, ביום ג' אדר ב' תשע"א 9.3.11 הוגש לבית המשפט לעניינים מינהליים בירושלים הערעור השלישי (עמ"נ 16703/03/11). ערעור זה עוסק בחקירה השנייה, ומוכיח את המגמתיות הבולטת שמפגין המשיב 2 בהחלטותיו.

121. ערעור שלישי זה עתיד כעת להגיע גם לפתחו של בית משפט נכבד זה, במסגרת בקשת רשות ערעור שמספרה 2012/11.

NAKIM.ORG

אשר על כן, מתבקש בית משפט נכבד זה להורות כאמור ברישא לעתירה זו.

משה ברגמן

יו"ר האגודה העותרת 1 והעותר 2

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ

1. "מעונות עובדים בקרית משה אגודה שיתופית לשיכון בירושלים בע"מ", מס' אגודה 570009456 (להלן: "האגודה")
 2. משה ברגמן ת.ז. 024619694
- כתובת למסירת כתבי בית דין לשני המערערים/המבקשים: באמצעות מר אפריים רביב, חנות כלבו רונית, רח' קרית משה פינת שד' המאירי ירושלים.
טלפונים: 052-8086642 054-8184085

העותרים

נגד

1. שר התעשייה המסחר והתעסוקה
2. עו"ד אורי זליגמן, רשם האגודות השיתופיות
3. אסף רוזנברג, סגן ומ"מ נציבות שרות המדינה, אחראי משמעת בנציבות.
4. זרח יהב, עוזר רשם האגודות השיתופיות

כולם ע"י פרקליטות המדינה

המשיבים
NAKIM.ORG

תצהיר

אני משה ברגמן, ת.ז. xxxxxxxx, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד ואם לא כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני יו"ר האגודה העותרת המגישה עתירה זו נגד המשיבים.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בכתב העתירה ולאומות האמור בה.
3. כל העובדות הנזכרות בכתב העתירה הן בידיעתי האישית.
4. כל הטענות המשפטיות שבעתירה הן נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונת.
5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, זו חתימתי, וכי תוכן תצהירי אמת.

משה ברגמן

אישור עו"ד

אני עו"ד _____ מאשר בזאת כי ביום _____ הופיע בפני מר משה ברגמן הנ"ל המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת ואם לא כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם על תצהיר זה בפני _____.